

Med rottweilieren rundt i verdenen

Jeg ville gerne, i disse par historier, dele mine erfaringer med Jer, fra mine oplevelser som dommer af rottweilere uden for Polens grænser. Det er ikke min intention at angive nøjagtige resultater fra udstillingerne, men jeg vil blot fremvise min egen generelle overblik at kvaliteten af rottweiler-avlen uden for Polen og hvad jeg ellers har erfaret igennem mine rejser og ophold i forskellige lande.

Jeg vil starte i Skandinavien – jeg havde den store fornøjelse af, at dømme rottweilere i Danmark og Norge. Jeg begynder i Danmark, for her startede jeg mine udenlandske bedømmelser og det er her jeg oftest bedømmer til udstillinger. Der er stærke bånd mellem mig og Danmark, ikke kun på baggrund af de opdrættere jeg har mødt, men også andre kynologer. I slutningen af 80'erne og i starten af 90'erne rejste jeg tit til Danmark, hvor jeg arbejdede i et par måneder om året. Her har jeg mødt mange kyndige hundemennesker, opdrættere og andre dommere, også fra andre racer. Det er også en selvfølge, at jeg har besøgt mange opdræt af rottweilere, har overværet mange træningspladser under deres øvelser til PT og IPO. Jeg har været gæst til den store Verdens Udstilling i København i 1989. Fra Danmark har jeg også importeret en rottweiler med en rigtig flot stamtavle. BOSS – hed han. Han var måske ikke storslående flot, men havde et fantastisk sind. Her mødte jeg også rottweilere med haler. Allerede dengang var forbud mod kupering af haler og ører blevet indført i Skandinavien.

Min første udenlandske bedømmelse var som sagt i Danmark i 2005 til dansk rottweiler udstilling. Jeg modtog invitationen fra Rottweiler Klubben i Danmark, afdeling Odense. Odense ligger på øen Fyn, ca. 160 km væk fra København. Jeg besluttede mig for at tage færgen fra Swinoujscie til København og her skulle jeg afhentes fra de danske arrangører, som ville køre mig til Odense. Jeg ved ikke helt om mit ansigt ikke faldt ind i toldmedarbejderens smag eller om jeg kiggede forkert på ham, men tolderen kaldte på en politimand, som tilbageholdt mig i arresten. Jeg forsøgte at forklare, at jeg er kommet inviteret til at dømme udstillingshunde og at arrangører venter på mig i venteværelset på den anden side. Vi tog turen til venteværelset, men ingen var til stede. Først efter 1 ½ time opklarede vi sagen. Arrangørerne ventede godt nok på mig, men de kunne ikke komme så langt på området, fordi de havde hundene med sig. Efter denne misforståelse var opklaret, tog vi på tur igennem Sjælland. Efter midnat landede vi i Odense i et hus, ejet af en af arrangørerne af udstillingen – Anette og hendes mand Ivan. Anette huskede jeg fra verdensudstillingen i København, hvor hun stod for ringen. Hun skød også dengang til skudprøver, når de forskellige racer kom ind i ringen. Om fredagen tog Ivan mig rundt for at se Odense. Vi besøgte en mindre, men skøn zoologisk have og senere kørte vi til et lokalt indkøbscenter, for at spise aftensmad. Lørdag tilbragte jeg det meste af dagen ved at gå rundt på udstillingens område, hvor alle var i gang med at forberede det hele og damerne var ved at tilberede maden, som man kunne købe dagen efter. Det overskud, som man tjente ind ved at sælge mad og drikkevarer, gav et sundt tilskud til klubkassen. Om aftenen præsenterede Anette mig for regulativet for danske bedømmelser. CWC får én af hver køn i racen, i rottweilierens tilfælde tæve eller han fra brugsklassen. Foruden det, hunde med bedømmelsen excellent, kan også opnå CK (Kvalitets certifikat). CK, ifølge dommerens beslutning, kan også opnås til hunde, som var udenfor den højeste bedømmelse, men hvis kvalitet blev bedømt højt nok. Tæver og hanner, som modtog CK, deltager sammen i en bedømmelse om at vinde. I ringen kan der være op til 10-13 hunde. Men vinderen kan kun blive enten hanhunden eller tæven med bedste bedømmelse CK. Det er lidt forvirrende og i starten kan man godt miste tråden.

Søndagen mødte os med flot vejr. Det er ellers kendt, at vejret i Danmark kan skifte nemt. Efter en kort åbningsceremoni, startede bedømmelserne. I alle danske udstillinger gennemføres der skudprøver for både tæver og hanhunde. Sådan var det også i Odense. Jeg fulgte den samlede opstilling af hanhunde ud til et område udenfor udstillingen og skød et par gange. Det samme gjorde jeg med tæverne. Hos ingen af hundene, var der en uønsket reaktion.

Bedømmelsen startede jeg i champion klassen. Opstillingen var stærk, meget lige. I ringen havde jeg robuste hanhunde, meget tilfredsstillende i typen. I denne klasse lavede jeg, sammen med ringens ansvarlig, en fejl, som senere hen viste sig at have en indflydelse på udstillingens ende. Det er korrekt, at alle hunde var excellent, men jeg gav ingen CK, da jeg gik ud fra, at enhver en hund med bedømmelse excellent, automatisk går videre til videre bedømmelse. Derefter var der så ingen hunde (eller hund) fra champion klassen, til at bedømme vindere af CK. Resten af de udstillede hunde præsenterede dog ikke den højeste kvalitet. En af fejlene var længden af benene (højbenede), samt havde jeg mange forbehold om de smalle brystkasser. Hovedbygningen af mange af de udstillede hunde efterlod også meget at ønske. Der var dog intet at anmærke med øjenfarven, pigmentet af læber samt tandkød og bestemt heller intet med deres sind. Bedømmelserne i Danmark foregår meget professionelt, der er ikke problemer med ring administrationen og ring sekretærerne arbejde som mestre og arrangørerne har altid tjek på det hele. Efter udstillingen var slut, takkede jeg for invitationen, vi tog alle ud for at spise en fælles aftensmad og der var også plads til en lille opvisning af de udstillede hunde i brugs-arbejde. Det var en hyggelig og sjov dag men om mandagen gik min tur hjem til Polen igen.

Den anden gang havde jeg fornøjelse af at bedømme rottweilere i Danmark i juni 2007, på en Klub Udstilling for rottweilere i Merne. Denne gang tog min kone Roma med mig og vi besluttede os for at køre. Vi havde 900 km og tog af sted onsdag tidlig morgen. Om aftenen ankom vi til Bettina og Robert Bornkessel, som vi skulle overnatte hos. De opdrætter rottweilere og Bettina er formanden for den sjællandske klub. Robert træner rottweilere og bruger dem i sit arbejde.

Hvert år mødes vi med dem til Klubsieger ADRK i Tyskland.

Om torsdagen ankom der udstillere fra Sverige hjem til Bettina og det gav en anledning til mange samtaler og udveksling af meninger. Bettina havde på daværende tidspunkt en 6-ugers kuld af rottweilere. Vi oplevede alle sammen de små skarpe tænder fra den legesyge brigade.

I Danmark, for at kunne opdrætte hunde, skal man tilpasse sig mange krav og indstillinger fra de lokale myndigheder. Huset og grunden skal have en passende afstand fra andre og det er opdrætterens pligt at sørge for, at opdrættet på ingen måder generer naboer.

At opdrætte hunde i lejligheder eller højhuse er en umulighed. I større byer kan man ansøge om at få tildelt retten til at opdrætte i visse området. Ulempen ved at opdrætte hunde så langt ude kan egentlig være, at i landlige rolige omgivelser, kan det være svært at socialisere hvalpene og udfordre dem og det kræver en stor indsats for at udvikle deres psyke til modige og selvsikre hunde, så Bettina og Robert udnytter enhver chance, for at hvalpene skulle møde nye mennesker, andre hunde og dyr.

I hele Skandinavien lægger man stor vægt på rottweilerens psyke. En hund, som udviser aggressiv adfærd igennem 2 udstillinger, få i Danmark livs karantæne fra at blive udstillet og kan ikke bruges i videre avl. Klubberne er meget nøjsomme med at holde styr på dette, fordi ligesom i Polen, er rottweileren på listen over farlige racer.

Om lørdagen var den største bekymring vejret. Eller mange på samme! Allerede fra morgenen af, blæste det og regnede. Men det skandinaviske folkefærd er sejlivet, de frygter ikke lidt vand og vind. Alle tog blot deres regntøj på og fremstillede deres hunde stolt, uden at lade sig genere af det.

Udstillingen startede som vanligt med skudprøver hos hanhunde og tæver. Her var der absolut ingen problemer, da danskere går meget højt op i, ikke at bruge frygtsomme eller aggressive hunde til deres opdræt.

I silende regnvejr og stærk vind, er det ingen fornøjelse at udstille eller dømme hunde.

Lært af tidligere fejl, passede jeg dog meget på, at jeg fulgte regulativet og certifikaterne CK og hele holdet som stod for ringen, var helt perfekt at arbejde med.

Der var opstillet 70 hunde og tæver fra Danmark, Sverige og Tyskland. Sammenlignet med Odense 2005, var der sket en klar forbedring af de udstillede hunde. Et større brug i avlen af tyske hanhunde, samt flere vellykkede importere havde givet positive effekter. Typen af rottweiler, knoglebygningen og hovedbygningen blev betydelig bedre. Især tæverne viste en klar forbedring. Der var et par tæver på den klart højeste europæiske standard.

Blandt tæverne blev den bedste COMTESS fra den danske opdræt Marienlund's og den bedste hanhund blev MIRO Heitah's også fra et dansk opdræt. Faderen til MIRO er den kendte champion Arzadon TAYSON. BOB, CAC gik til hunden med en rigtig god type, med stærk og sammensæt knoglebygning. 2 måneder senere fik MIRO, som startede i Klubsieger Rottweil, en 10.plads med bedømmelsen excellent i en åben klasse bestående af 73 hunde.

Selvfølgelig, lige så snart udstillingen sluttede, kom solen frem sammen med det strålende vejr.

Om søndagen tog mig, Bettina og Robert til en International Hundeudstilling til Brøndby.

Her så vi selvfølgelig på en masse rottweilere, men så gerne også på andre racer. Her tog hele gruppen af rottweilere også uden for området for at gennemgå skudprøver og efter dem fulgte schæferne.

Mange af hundene udstillet dagen forinden, deltog også i Brøndby. Det bekræftede min opfattelse af de store ændringer, som kom siden 2005 og kvaliteten af de udstillede var blevet betydelig bedre.

På blot 2 år var ændringen virkelig synlig.

På udstillingen så vi også på New Foundlændere og Broholmere, de sidstnævnte er en stolt dansk race. Især dog New Foundlændere vækkede min begejstring.

Mandag morgen kom dog alt for hurtig og vi måtte sige farvel til vores dejlige danske værter og vi lagde an til vejen hjem. Vi har tilbragt nogle vidunderlige dage i Danmark og som fremtiden også kunne vise, var det langt fra mit sidste besøg i Danmark.

(fortsættelse følger)

Tekst : Valdemar Mrowiec

Fotos : Bettina Bornkessel

Oversat for Rottweilers.dk af:

TABULAR.DK